

אהבתי אותה. היא היתה יקרה לי, אבל הרגשתי שעומד לקרות לי משהו גדול. ענק, שאני אתפרסם בכל העולם, וירדתי שאני צריך לעשות את זה לבר. ואז לפני שעזבתי, אמרתי לאיריס, שאם אני אצליח — אחזור, ואז אקח אותה ונמשיך ביחד. נכון שהבטחתי לה ולא קיימתי, אבל לצערי כל זה קרה מפני שהייתי צעיר ומסוחרר. אמצעי התיקשורת דרפו אחריי, נקלעתי למצב מטורף, יצאו התהילה כמעט העבירה אותי על דעתי.

לא חשבתי שזה קרה מהר כל כך. הרי כשהתחלתי, כל רכובי היה וספה. ופיתאום, תוך פרק זמן כל כך קצר, התחילה סביבי ריצה מטורפת, מחול שדים ממש: הופעות בטלוויזיה, הור פעות באולמות גדולים, התפרסמתי ושכחתי מאיריס.

פגשתי בחורות. את הבחורות הכי יפות והכיימפורסמות בעולם. הן הפכו לגרופים שלי, כי אני הפכתי להיות זוהר כמו כוכב רוק, אבל היה בי משהו נוסף. לא הייתי זמר ולא שחקן, היה בי משהו נוסף: הייתי "פריק". וזה משך גברים ונשים כאחד.

התהילה והזוהר שאפפו אותי היו במימדיו ענקיים, וזה די טוב לי את הראש, כי הייתי צעיר, מצליח ונאה. אבל כל הזמן איריס היתה בראש שלי. תמיד כשהייתי חוזר הביתה, אחרי כל הרעש והצילצולים, הייתי חושב על איריס. רציתי להביא אותה אליי, אבל זה לא יצא. היה עליי עומס עצום. תארי לך, בשנת 1974 כבר היה לי חוזה הופעה בהולנד לשנת 1976.

הקשר היחירי שנשמר ביני לבין איריס היה קשר המיכתבים. המיכתבים ממנה היו עצובים וכבדים. היא נורא אהבה אותי, וכל מיכתב שלה צבט אותי. הייתי בוכה כשהייתי מקבל ממנה את מיכתביה העצובים.

עם האשה והילדים
את אשתו כשנפצע במלחמת ששת-הימים, ניהל איתה רומן. במקביל אורי גלר עם אשתו, חנה, והי ילדים. דניאל ונטאלי. הוא הכיר את אשתו כשנפצע במלחמת ששת-הימים, ניהל איתה רומן. במקביל

לרומן עם איריס דוידסקו. היא תמיד נסעה אחריו לאירופה, והם נישאו לפני שבע שנים. חנה, שהוריה מתגוררים בניבתיים, ואורי, שאימו מתגוררת איתם בארבעת בתייהם ברחבי-העולם. הם טיבועונים אדוקים.

הרוסים מאוד מתקדמים כמובן של לוחמה בכוחות על-אנושיים. קיימת סכנה תמידית לחיי הרוסים יכולים לרצות לחסל אותי, ולכן אני מעסיק שני שומרי-ראש באופן קבוע, שני חבר'ה שהם בוגרי יחידה מובחרת של הצנחנים.

אני לא אוהב לנפנף בשמות, אבל הגעתי כיום למצב שבו גדולי עולם הם ירידים קרובים שלי. שלחתי לז'אקלין אונאסיס גלויה מנמל-התעופה בלור. אני שולח לה מכל מקום שאליו אני נוסע.

ג'ון לנון היה חבר טוב שלי. יומיים לפני שנרצח נפגשנו, והוזהרתי אותו שמשוה עומד לקרות לו. הוא מאוד האמין בכוחות על-אנושיים, אבל לא העליתי בדעתי שימות. הייתי בשוק כשהוא מת.

ג'ון אהב את הנושא. היה לו מריום שקרא לו בקלפים ובקפה, והוא ממש הלך לפי העצות שלו. חבל שהמריום לא חזה את הרצח שלו בזמן. היום אני במצב שלא חשוב לי מה כותבים עליי. ברגע שאדם הופך אמיד ובעל קשרים, הוא יכול לצפצף על כל העולם. הפסקתי להופיע לגמרי. אני מופיע לעיתים רחוקות ותמורת הרבה כסף.

כיום אני מייצג לחברות-ענק אם כדאי להן להתחבר עם חברות-ענק אחרות. זה עתה סיימתי עיסקה של 600 מיליון דולר. את יכולה לתאר לעצמך שבסדר גדול כזה גם שניים-שלושה אחוים זה מספיק. קיבלתי אורחות של מכסיקו, אחרי שעזרתי להם לגלות שם זהב. בדרכון המכסיקאי שלי אני רשום כאורי גלר-פרויד.

לא איכפת לי שיש כאלה שכותבים שאני מווייף. אם כולם היו מאמינים שאני אמיתי, זה היה הורג אותי. אני מפחד ממשוגעים יותר מאשר מהרר סים, ראית מה עשו לג'ון לנון. הכיחשוב לי שידעו שאני לא יוצא רופן. אני כמו כולם עם שינאות, אהבות ורגשות, והכיהכיהשוב לי שתכתבי שאני רוצה לפגוש את איריס. איריס — אם את קוראת את הכתבה הזו, תצרי איתי קשר. אני רוצה לפגוש אותך, רוצה לעזור לך. שרית ישי

עם איריס
בתמונה שצולמה לפני 15 שנה. כשהוא נסע לכבוש את העולם, הבטיח לה לחזור ולקחת אותה אליו. הוא לא עמד בהבטחה. מיכתביה של איריס גרמו לו לריגשי-אשם.

עברית והונגרית. הילד שלי, דניאל, ניהן בכוחות. הוא קורא את המחשבות שלי ואני קורא את המחשבות שלו. הוא בן 4 והוא יכול לרוץ בתל-אביב, בכל המקומות שבהם שאפשר להגיע אליהם. מאז שהתחלתי לרוץ אני חולם לרוץ בתל-אביב, בכל המקומות שבהם

התהילה והזוהר שאפפו אותי בממדי-ענק סובבו לי את הראש!

גדלתי. מחר אני עומד לעשות את זה על הבוקר. אין לי פה חברים. למעשה, איברתי את חבריי ברגע שהתפרסמתי, עוד בארץ. אמא שלי גרה איתנו מאז שאבי נפטר, ולכן הילדים שלי, דניאל ונטאלי, לימדתי כמה שפחות אנגלית, חסידים-איי-אי נעזר בי לא אחת.

גדלתי. מחר אני עומד לעשות את זה על הבוקר. אין לי פה חברים. למעשה, איברתי את חבריי ברגע שהתפרסמתי, עוד בארץ. אמא שלי גרה איתנו מאז שאבי נפטר, ולכן הילדים שלי, דניאל ונטאלי, לימדתי כמה שפחות אנגלית, חסידים-איי-אי נעזר בי לא אחת.

אותרי!

אותה. אני רוחש לה הרבה כבוד והערכה, אני יכול להוציא אותה מהמצב שהיא נמצאת בו. אני רוצה לדבר איתה. כעת אני רוצה לספר על אשתי, חנה. אני מכיר אותה כבר 14 שנים. נפגשנו כשנפצעתי בששת הימים, והיא היתה מתנדבת בבית-החולים. כשיצאתי עם איריס, יצאתי גם איתה. אבל תמיד חזרתי לאיריס, למרות שהייתה לי הרגשה שאם יהיו לי ילדים, זה יהיה מחנה ולא מאיריס. אני ככלל "אולד פשן", אישי-יש פחה, לא זו מהמישפחה, נוסע לכל מקום עם תנה והילדים. כשהתחלתי להופיע באירופה, חנה באה אליי ונפגשנו. בשלב מסוים היא המשיכה את הדרך איתי. לפני שבע שנים התחתנו, למרות שזה לא משמך עותי כמובן הטיקסי.

איפה את, איריס?

תנה, אני והילדים מנהלים אורח-חיים טיבועוני, לא אוכלים בשר, דגים, מוצרי-חלב וביצים. אנחנו סודי

היא היתה כותבת: "מה עשית לי?" השארת אותי, זרקת אותי. ואני התחלתי להרגיש אשם. ואז רגשות-האשמה היו כל-כך כבדים, שהחלטתי שהכירי פשוט זה לשכוח ממנה, כי אולי היא שונאת אותי.

אחר כך קראתי ושמעתי שיש לה חברים ומאהבים. למה לא? אני הרי עובתי אותה. יכול להיות שטעיתי בכך שהבטחתי לה ולא חזרתי, אבל אני בן-אדם, בסך-הכל, והרי זה קורה כל הזמן. מליוני אנשים בעולם נפגשים, אוהבים ונפרדים.

כשמעתי שאיריס הירדירה לסי-מס ועם מי היא מסתובבת, לא האמנתי שזו איריס.

אבל יכולתי להבין למה זה קרה לה. איריס שונה מכל אשה אחרת. אין כמות איריס היא לא מהעולם הזה, היא נערת חלל שהגיעה לעולם הזה במין קפסולה, שבחיה מכובד-לכת אחרי, נשברה על כדור-הארץ ואיריס יצאה מתוכה.

אני מכיר את איריס. אני מדבר עמוק לתוך המוח שלה. היא תמיד ידעה יותר מדי על דברים שלא קיימים, ואולי יהיו פעם בעוד מיליון שנה. אם תסתכלי לתוך עיני הליצינים שהיא מצוירת, תיראי לא רק את העצב, אלא זה הרבה יותר עמוק.

ובנוסף לך, כל העניין עם אבא ואמא שלה, היא פשוט איברה את הטעם לחיות.

בין גאון למשוגע מפריד חוטי-השערה, אדם יכול להיות גאון בצורה ובלי-תרגילה, אבל הוא קרוב לשיגעון, וכזאת איריס. היא רצתה להתנסות בדברים שיכלו או לקרב אותה או להרחיק אותה אל הידע העצום האצור בה.

כואב לי שהיא הגיעה לאן שהגיעה. אי-אפשר לדעת מה יקרה אם אפגוש